

Özlem Zg Fincan

– İ.ÇELİKLİ · 02 Eylül 2014

“-dayısına gızgısından,
o ğadak emek verdi de
ben iki gupa içer deyodum
bi gupa bile gayfa bile iřmedi” dedi
“-ne sen iřdin,
ne de bi bařgası iřdi
dayısı gökgörmedikden başgası da işmedi”

.
...
...
.....
....

“-neh!” demiřiyin kendi-kendime
nassı seęirttim ordan
tükürüvüdüüm, öęüyvüdüüm
narasın,

sabınınan sürtü-sürtüvüdüüm a(ę)zımı yüzümü
ovu-ovudum bulaşık deterjannarıynan
bulařık bezleriynen filen emme
ı-ııh!
öęüre-öęüre[1] bi hal oldum
öęümekden boęazım gurudu
gözlerim gan çanaęı
aklıma geldikce
kansırıyon, tükürüyon
emme faydasız,

ne ağzımdan acı,
ne yüzümdeki sıyrıklar eyileşdi
burnumdan o kahrolasıca koku ęetmedi
bi hafta file hep böyle
ne bişiy yeyebiliyon

ne de içebiliyon
boğazımdan bişiy geçmeyoru ki

“-ülen
bayram önsıra
elde yok, avışda yok derken
Akdağlı Yamık celep'e
iki toklu satdık halletdik,
ufuneti def etdik
herkeşlerin;
yangın olduğu
beliklediği
gaş-göz ettiği biri var

havaslar
yangınnar
nekdipləşiyollar
biz mayıl mayıl bakıyoz deye iç geçirikene
iki gün sonura anam;
“hadi bakalım
akrennerim toruna torbaya garişdı
bana bi o(ğ)lanı everemedin mi deyollar
biz de
el içine garişalım
davıl çaldıralım
allı-şallı bi düğün edelim de!

görsün herkes bi
nassı düğün ettiğimizi
deye

“kimin gapılısını çalalım
hankı çalıya daş atalım” deywise
Allah uçu “hu”
deycek gız galmadı deyip batırkana
cayır-cayır havas olmağuşu yanıyoduk
Özlem çıkağeldi,
herkeş Özleme havasıkan
Özlemin gönü benden yana
Allahdan taha ne isderin
şükür etdik!
deyoduk..

biçcicik[2] görebilecen mi derkene
hiç yokdan e(vi)mize ğeldi
da(h)a Allahdan ne isdeyen” derkene
vay anası; hu başımıza gelene bak

olcak şey mi yau
“-vay .anasını avradını
.....
ulan Felek!”

ulan Felek!
bu ğadar herşeyin yolunda getmesinde
zati bi bokluk varıdı
“ne günah işledim bilmen ki
ulan kimin ırızgına yan bakdık,
kimin anını kaktık,
hankı garibin bağından itdik
hankı yetimin hakdını yedik
vay ..ını-dinini gelmişini-geşmişini”
bi küfürler eder oldum ku sorma
tevatür en az on beş gün sövdüm

dayısından da,
dayısının gızından da
ne gadar tiskindiđimi[3]
tasav(v)ır edemezsiniz

o ğün, böğün cığara içen,
soluđu kokan insandan nefret ederin ki
o ğadar olu
cığara içen,
dişleri apapbak olmayan insan bana
Özlemim dayısını hatırladır..
yani öte sözün beri başı
başıma gelenlerin
esbab-ı mucibesini
döyüsün en önde gedeni
hala taha bi adam
kel ise,
garayisa,
a(ğ)zında cığara
milyonda bir de ossa
Kele, ağaya benzeyosa
elakam olmaz
yolumu de(ğ)işdirin
işim ıras getmez de(ği)lise

mekruh! vara-yođa konuşan carcar
civık, lavlav, müzevir
fehemsiz, dangalak, hökela, çok bildik
çok konuşan, bilgişlik taslayan
gız-gısmı da dayısının
hafif, fındirdek, o garı-olmaz zilli sidikli gızını
yani hayatımı mahveden insanları hatırladır..
ve ben onlardan hâlâ nefret ediyon
onnardan da..cığaradan da
ne ğadar kel dayı varısa
adı kel, suratı gara
.....

zati kimsenin dudak boyasını marağ etmedim bi da

[1] öđümeđ, öđürmeđ: řiddetli řekilde kusacak gibi olmađ ancak; kusamamađ

[2] biçciğ / biçciğik : bir kereciğ, bir defaciğ, ömürde bir, kırk yılda bir.

[3] tiskinmeđ / tiksiniđ: nefret